

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17C/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511216923
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7511216923.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie, sudca JUDr. Oľga Tatranská, v právnej veci žalobkyne: Obec Seňa, Abovská 200, 044 58 Seňa, IČO: 00 324 698, zast.: JUDr. Igor Raáb, advokát so sídlom Kuzmányho 57, 040 01 Košice, proti žalovanému: T.. M. K., A. XXX, XXX XX A., zast.: JUDr. Juraj Špirko, advokát so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice v konaní o 6.156,91 € s prísl., takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietla.

Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva náhrada 100% prvoinštančného i odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 11.11.2011 v znení opravného podania zo dňa 12.4.2012 domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie škody v sume 6 156,91 € spolu so zákonným úrokom z omeškania 9% ročne od 15.11.2009 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaný mal škodu spôsobiť pri dopravnej nehode dňa 15.11.2009.

2. Žalovaný vzniesol v spore započítaciu námietku s jeho nevyplateným platom starostu a na tom základe navrhol žalobu zamietnuť.

3. Súd svojim prvým rozsudkom zo dňa 24.10.2016 vo veci rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.374,92 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 27.10.2012 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol a žalovanému sa priznala náhrada trov konania vo výške 55,34%.

4. Súd svoje rozhodnutie založil na skutkových okolnostiach, zistených dokazovaním v tomto spore do dňa prvého rozhodnutia spočívajúce v tom, že:

5. Žalobca tvrdil, že je vlastníkom osobného motorového vozidla R. K. N..Č.: C., Z.: Z. a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.6.2008. Žalovaný ešte ako starosta žalobcu dňa 15.1.2009 v čase o 00:20 hod spôsobil dopravnú nehodu na križovatke ulíc M. - Š. Z. C., pri ktorej došlo k poškodeniu daného vozidla a spôsobil žalobcovi škodu v sume 6.156,91€, ktorú aj napriek výzve zo dňa 26.9.2011 žalovaný nezaplatil.

5.1. Popísal, že k nehode došlo tak, že žalovaný ako vodič motorového vozidla v smere jazdy od ulice I. C. Š. ulici pri odbočovaní vľavo zastavil na značke STOP - daj prednosť v jazde a po opätovnom rozjazde vošiel do križovatky, kde zapríčinil zrážku po hlavnej ceste premávajúcim autobusom MHD od Nám. osloboditeľov k ulici C. v Košiciach. Žalovaný bol ODI OR PZ v Košiciach uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

5.2. Za účelom preukázania týchto základných skutočností žalobca predložil listinné dôkazy:

- Kúpnu zmluvu (čl.4), uzavretú medzi žalobcom ako kupujúcim a M.. O. Q. ako predávajúcim, ktorou žalobca odkúpil dňa 12.6.2008 osobné motorové vozidlo R. K. XXv, Z.: Z. za 269.000 Sk (8.929,16 €)

- výzvu zo dňa 26.9.2011 a zo dňa 19.10.2011 (čl. 8 a 9), ktorou žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 6156,91 € do 10 dní od doručenia výzvy, a ktoré výzvy si žalovaný nevyzdvihol na pošte v úložnej lehote

- záznam o dopravnej nehode zo dňa 15.11.2009 (čl. 12), z ktorej vyplynulo, že v čase o 00:20 hod vodič K. viedol vozidlo po M. F. v smere jazdy od I. C. Š., kde pri odbočovaní vľavo za značke STOP zastavil na takom mieste, z ktorého nemal náležitý výhľad na križovatku a po opätovnom rozjazde sa zrazil s autobusom MHD idúcim v smere jazdy od G. U. k ulici C., čím bol ODI v Košiciach uznaný vinný zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Na vozidle R. K. došlo k poškodeniu ľavého predného rohu vozidla, prednej časti - nárazník, kapota s možnosťou poškodenia motora a prednej nápravy, čelného skla a k vystreleniu dvoch airbagov. Vozidlo zostalo nepojazdné a škoda bola odhadnutá na 6000 €. Alkohol zistený nebol.

6. V doplňujúcom - opravnom podaní zo dňa 12.4.2012, v ktorom žalobca upravil znenie žalobného petitu, zároveň doplnil skutkové okolnosti v tom smere, že žalobca škodu vypočítal z nadobúdacej ceny vozidla, ktorá podľa kúpnej zmluvy bola 8 929,16 €, z ktorej boli odpočítané ročné odpisy k novembru 2009 v celkovej sume 2.357,25 € a teda podľa účtovnej evidencie k novembru 2009 bola cena vozidla 6.571,91 €. Z tejto sumy bola odpočítaná zostatková hodnota vozidla, znaleckým posudkom určená sumou 415 €, čím skutočná škoda činí 6 156,91 € tak, ako je uvedené v petite žaloby.

6.1. Zo znaleckého posudku, vypracovaného znalcom T. M. Z. dňa 15.8.2011 za účelom výpočtu hodnoty dotknutého vozidla (čl. 30) vyplýva, že všeobecná hodnota havarovaného vozidla R. K., N..Č.: C., Z.: Z. bola ku dňu 12.8.2011 v sume 415 €.

7. Na žalobu, ktorá bola žalovanému doručená spolu s prílohami a doplňujúcimi podaniami žalobcu reagoval žalovaný písomným vyjadrením zo dňa 24.10.2010, doručeným súdu dňa 26.10.2012 tak, že nepoprel, že by škodu nespôsobil, namietal však, že zo žaloby nevyplýva, o ktoré ustanovenia zákona žalobca opiera svoj nárok, že pri výpočte škody nemožno vychádzať z účtovnej evidencie a za predpokladu, že ak pri motorových vozidlách sa ich cena odpisuje 4 roky, tak po 4 rokoch je škoda na vozidle 0,-€. Poukázal na princípy, ktoré sa pri posudzovaní škody berú do úvahy a uzavrel, že pre potreby určenia výšky škody v tomto prípade je treba zohľadniť obstarávaciu cenu vozidla s prihliadnutím na bežné opotrebenie v čase pred nehodou a odpočítať cenu upotrebitelných zvyškov. Žalovaný sa náhrade oprávnených nárokov žalobcu nebránil, no uplatnenú výšku škody namieta a to už aj vzhľadom existenciu jeho pohľadávky voči žalobcovi .

7.1. Žalovaný v tomto podaní tvrdil, že v období od 1.4.2009 do 31.10.2010 mu ako starostovi obce bol neoprávnené krátený plat cca v sume 400 € mesačne, čo za uvedené obdobie t.j. 19 mesiacov činí 7600 €. Zároveň uplatnil nárok za nevyčerpanú dovolenku za 25 dní za rok 2010, ktorá iným zamestnanom vyplatená bola, no túto časť nároku žalovaný nijako nekonkretizoval. Ohľadom oboch týchto nárokov uviedol, že majú byť považované za jeho obranu formou protinávru a to až do výšky sumy žalobného návrhu. V priebehu konania upresnil, že sa jedná o obranu formou kompenzačnej námietky a to až do výšky žalovaného nároku.

8. K písomnému vyjadreniu žalovaného žalobca zaujal stanovisko podaním zo dňa 20.2.2014, doručeným súdu 25.2.2014, v ktorom uviedol, že v danom prípade bola do účtovníctva žalobcu ako obstarávacía cena vozidla uvedená cena, za akú bolo kúpnu zmluvou zo dňa 12.6.2008 nadobudnuté t.j. 8929,16 € a keďže vozidlo bolo zaradené do 2. odpisovej skupiny, odpisovacia doba je 6 rokov. Keďže k poškodeniu vozidla došlo 15.11.2009, ku dňu poškodenia bola jeho účtovná hodnota 6571,96 €. Vzhľadom na znalcom určenú skutočnú hodnotu vozidla ku dňu ohodnocovania sumou 415 €, rozdiel činí 6156,91 €. K právnej kvalifikácii nároku uviedol, že škodu si žalobca uplatňuje podľa §§ 442 ods. 1) a 2) Obč. zákonníka.

8.1. K vzájomnému návrhu žalovaného, ktorým si uplatnil nevyplatený plat starostu a náhradu za dovolenku poukázal na znenie zákona 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, podľa ktorého starostovi patrí plat vo výške súčinu priemernej mesačnej mzdy zamestnanca národného hospodárstva vyčíslenej na základe údajov Štatistického

úradu SR za predchádzajúci kalendárny rok a násobku podľa § 4 ods. 1. V r. 2009 bola priemerná mzda 744,50 € a pri prepočte koeficientom podľa § 4 ods. 1 zákona bol plat starostu 1638 € a tento plat mu bol takto aj vyplácaný. Tvrdenie žalovaného, že mu nebol vyplácaný jeho plat, teda nie je pravdivé a voči žalovanému žalobca neeviduje žiadne nevyplatené záväzky. Žalobca napokon navrhol, aby tento návrh žalovaného súd vylúčil na samostatné konanie.

9. Čo sa týka neuhradenej dovolenky za rok 2010, k tomu žalobca v podaní zo dňa 20.2.2014 uviedol, že žalovaný nespĺnil podmienky v zmysle platnej právnej úpravy, pretože, primerane použijúc Zákonník práce, starostovi možno poskytnúť náhradu za nevyčerpanú dovolenku iba vtedy, ak ju nemohol vyčerpať ani do konca budúceho kalendárneho roka, alebo ak o tom rozhodlo obecné zastupiteľstvo (v ďalšom texte len OZ). OZ na zasadnutí konanom dňa 16.2.2011 uznesením č. 12/11 rozhodlo o žiadosti žalovaného za nevyčerpanú dovolenku za rok 2010 tak, že s jej preplatením nesúhlasí. Poukázal tiež na to, že keďže starosta obce nie je zamestnancom obce, nemožno naň aplikovať Zákonník práce ale špeciálny predpis, v tomto prípade zákon č. 253/1994 Z.z.

10. Štatutárna zástupkyňa žalobcu - starostka obce na pojednávaní dňa 21.10.2014 vypovedala, že sa starostkou obce stala počnúc dňom 27.12.2010. Do tohto momentu bol starostom žalovaný. Z dostupnej dokumentácie po zániku jeho funkcie bolo zistené, že žalovaný pri jazde osobným motorovým vozidlom R. K. spôsobil dňa 15.11.2009 v Košiciach dopravnú nehodu tak, ako je uvedené v žalobe a z dostupných materiálov, najmä zo záznamu o dopravnej nehode jednoznačne vyplýva, že je vylučným vinníkom bol žalovaný. Predmetné vozidlo obec do svojho majetku zakúpila v roku 2008 za 8.929,10 eur, ktoré sa užívalo v podstate až do dňa 15.11.2009. Podľa účtovnej evidencie mal v uvedenom období vozidlo účtovnú hodnotu 6.571,91 € a v danom období starostom obce bol žalovaný, ktorý s predmetnou záležitosťou nerobil vôbec nič. Z uvedeného dôvodu preto po jej nástupe do funkcie bol vypracovaný na základe žiadosti obce znalecký posudok v roku 2011, podľa ktorého hodnota vraku predstavovala 415,- eur, takže škoda na predmetnom vozidle v čistom vyjadrení činila 6.156,91 eur a po tom ako obecné zastupiteľstvo udelilo súhlas na zníženie ceny, sa ho podarilo predať za cenu 200,- eur.

11. Čo sa týka započítanej námietky žalovaného, uplatnenej v tomto konaní, poprela tvrdenie žalovaného, že by mu nebola výplata vyplácaná vo výške, aká mu patrila. Plat žalovaného ako starostu je upravený zákonom č. 253/1994 Z.z., a uznesením obecného zastupiteľstva č. XX/XXXX pre volebné obdobie 2006 - 2010. V písme a/ uznesenia mu bol priznaný mesačný základný plat 38.002,- Sk a v písme b/ daného uznesenia mu zároveň schválili odmenu vo výške 30% minimálneho platu podľa § 5 ods. 2 cit. Zákona, a to s účinnosťou od 1.1.2007. Základný plat starostu sa priebežne upravoval každý rok, pričom upozorňovala na to, že „odmena“, o ktorej obecné zastupiteľstvo rozhodlo takým spôsobom, ako je to uvedené v uznesení č. 42/2006, je neurčité a zmätočné. Na základe jej upozornenia žalovaný v pozícii starostu sám rozhodol, že odmena pod písmenom b/ v uznesení č. XX/XXXX sa mu vypláčať nebude.

12. Súd z obsahu predloženého Uznesenia č. XX/XXXX (čl.74) zistil, že Obecné zastupiteľstvo Obce Seňa na volebné obdobie 2006 - 2010 v písm. a) uznesenia určilo podľa zákona 253/94 základný plat starostu v sume 38.002 Sk a v písm. b) podľa ods. 2 § 5 zákona „odmenu“ 30% minimálneho platu t.j. 11.430 Sk mesačne od 1.1.2007.

13. Z obsahu listiny - žiadosti o úpravu minimálneho platu k 1.4.2008 (čl. 77) vyplýva, že podľa právnej úpravy v § 4 ods. 1 zákona 253/1994 žalovaný žiadal o úpravu minimálneho platu na daný rok vrátane 30% navýšenia, celkom na sumu 57.720,- Sk (44.400 plus 13.320). Následne, v žiadosti o úpravu platu na rok 2009 (k 1.4.2009 - čl 75) plat uvádza iba v zákonnej výške t.j. bez 30% navýšenia. Tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný žiadal, že zložka - odmena podľa vyššie uvedeného uznesenia, sa mu už vypláčať nemá, v nej však obsiahnutá nie je (pozn. súdu).

14. Starostka ďalej vypovedala, že v zmysle tohto pokynu následne mzdová učtáreň aj postupovala, a túto zložku mzdy žalovanému už nevyplácali, čo je možné posúdiť aj z výplatných pások za citované obdobie. Žalovaný, ešte stále v pozícii starostu však v čase, keď už vedel, že starostom obce nebude, predložil opätovnú žiadosť z 30.11.2010, aby s účinnosťou od 1.11.2010 má mu táto pohyblivá zložka opäť vyplácala. Poukázala na to, že to bol sám žalovaný, ktorý do tohto dňa rozhodol o vyplácaní svojej mzdy len v rozsahu zákonného minimálneho platu.

15. Žalovaný vypovedal, že môže potvrdiť výpoveď žalobcu v tom smere, že skutočne k dopravnej nehode na motorovom vozidle R. K. došlo dňa 15.11.2009 a že ho viedol on osobne v súvislosti s tým, že bol výsledky volieb do VÚC osobne do štatistického úradu SR na H. F., nachádzajúceho sa v objekte Strednej ekonomickej školy.

15.1. Nehodu popísal tak, že k nehode došlo o 00,20 hod. ráno zo soboty na nedeľu na svetelnej križovatke M. - Š. F.. Premával po M. F. a spolu s ním boli vo vozidle ešte ďalší dvaja členovia volebnej komisie. Svetelná signalizácia bola vypnutá a keď z M. F. vchádzal do tejto križovatky s úmyslom po odbočení doľava pokračovať po Š., v smere od OC Dargov po Š. nedal prednosť linkovému autobusu, prichádzajúcemu z jeho ľavej strany. Po zadokumentovaní nehody dostali pokutu obaja, pretože bolo zistené, že autobus premával rýchlejšie než mal.

15.2. Vyjadril ľútosť nad tým, že celá táto situácia vznikla, a že sa vyvíjala tak, ako vyvíjala, pretože samotný motor na vozidle nebol poškodený totálne, bolo treba vymeniť hladič a ramená na ľavej strane a blatníky, na čo prišli s takým návrhom, že kvôli lacnejšej oprave by bolo vhodné, keby sa našlo nejaké iné vozidlo rovnakej značky, ale také, ktoré by bolo poškodené vzadu. Tým by sa získali síce používané ale funkčné náhradné diely do vozidla. Celé toto sa vlastne ťahalo už aj pre to, že žiadne takéto vozidlo sa nevyskytlo, pričom sa dohodli, že náklady spojené s uvedením tohto vozidla do pôvodného stavu bude znášať on ale nedošlo k tomu. Na tomto spôsobe sa dohodli aj s poslancami OZ, ktorí spôsob ním navrhnutého riešenia schválili. Následne došlo nielen k zmene starostu, ale aj asi 70% obsadenia OZ a títo už s takým niečím nesúhlasili.

15.3. Vo vzťahu k nárokom, ktoré uplatnil za účelom jeho započítania do výšky žalobcom uplatnenej náhrady škody povedal, že nárok, týkajúci sa nevyplatenej dovolenky uvádzal len z toho dôvodu že kým jeho zástupkyňa pani V. nevyčerpaná dovolenka bola preplatená, jemu ju preplatiť odmietli. Na pojednávaní dňa 19.5.2015 špecifikoval, že mu nebola vyplácaná schválená odmena vo výške 30 %, tak ako obecné zastupiteľstvo túto odmenu, resp. príplatok k platu schválil od januára 2007. Od mesiaca apríl 2009 až do decembra 2009 nebol vyplácaný schválený príplatok k platu vo výške 30 % odmeny, v zmysle Uznesenia obecného zastupiteľstva, ktoré v tomto prípade činilo 477,30 eur mesačne, čo za obdobie deviatich mesiacov činilo sumu 4.295,70 eur, a za obdobie mesiacov január - október 2010, kedy tento príplatok činil sumu 491,40 eur mesačne, čo tvorí sumu 4.914 eur. Suma nevyplatených 30 % k platu tak činí celkom 9.209,70 € a teda ďaleko prevyšuje žalobcom uplatnenú pohľadávku. Zdôraznil, že nežiada, aby mu bola suma, o ktorú jeho pohľadávka prevyšuje žalobcom uplatnenú sumu ale tieto skutočnosti uvádza ako kompenzačnú námietku, ktorú vo forme obrany používa za tým účelom, aby súd na tomto základe žalobu zamietol. Poukázal aj na to, že 30% príplatok k platu doposiaľ nebola žiadnym Uznesením obecného zastupiteľstva zrušená, a preto krátenie jeho mzdy, na ktorú mu aj vrátane 30% vznikol nárok, bolo vykonávané zo strany žalobcu protiprávne. Započítaciu námietku definitívne upravil tak, aby bola započítaná pohľadávka v sume 9.209,70 € z titulu protiprávne nevyplácaného 30% k platu žalovaného s tým, že na ostatné spomínané zložky súd nemá prihliadať, resp. nebrať na ne zreteľ.

16. Žalobca navrhol nárok, použitý ako kompenzačnú námietku, vyčleniť do iného registra na samostatné konanie a v tomto konaní rozhodnúť len o návrhu žalobcu.

16.1. Ďalej ohľadom obrany žalovaného, upresnenej v tom zmysle, že započítacia námietka sa bude týkať výlučne odmeny, ktorá mu bola priznaná za obdobie od 1.1.2007 Uznesením obecného zastupiteľstva č. 42, z roku 2006 tvrdil, že sa jednalo o odmenu, ktorá bola priznaná žalovanému v období jeho funkčného pôsobenia v pozícii starostu obce, a že sa prestala vyplácať na základe jeho vlastnej osobnej žiadosti. Následne opäť na základe osobitného úkonu žalovaného mu bola priznaná od novembra 2010 na základe individuálnej žiadosti žalovaného a po dlhšom nerealizovaní vyplácaní odmien sa po voľbách, v ktorých žalovaný ako starosta neuspel, začala znovu vyplácať. Tvrdil, že tak, ako bolo v rozpore so zákonom prijaté samotné Uznesenie obecného zastupiteľstva č. 42 z roku 2006, v rozpore so zákonom bola takto vyplácaná odmena žalovanému bez ohľadu na obdobie, v ktorom mu bola reálne zaplatená. Systém odmeňovania je riešený v inom ustanovení Zákona 253/1994 odmeny mohlo obecné zastupiteľstvo schváliť len vo forme mimoriadnej finančnej odplaty za činnosť, na ktorú sa táto činnosť starostu vzťahovala. Akcentoval aj na to, že vyplácanie odmien, resp. priznanie odmeny nie je nárokovateľná časť platu, a preto odmena ako taká žalovanému vzhľadom na to, že neboli splnené zákonné predpoklady, nepatrí.

16.2. Žalobca mal za to, že nie je možné v tomto konaní vyhovieť protinávrhu zo strany žalovaného, a to pre rozpor so zákonom a za predpokladu, že by súd nezamietol nárok ohľadom sumy, ktorej sa domáhal žalovaný v tomto konaní, vzniesol námietku premlčania a to za obdobie od mesiacov apríl 2009 až do 26.10.2009, keďže započítacia námietka bola doručená súdu dňa 26.10.2012. Zároveň potvrdil, že výplata pre všetkých zamestnancov rovnako bez ohľadu na ich postavenie je najneskôr do 10. dňa v mesiaci.“

17. Žalobca na výzvu súdu predložil kompletne výplatné pásky za obdobie, po ktoré žalovanému nebolo vyplácané 30% navýšenie t.j. od 04/2009 do 10/2010 a žalovaný prehľadovú výpočtovú tabuľku (č. 126), zohľadňujúcu aj 30% navýšenie. V nej žalovaný vyčíslil - presne špecifikoval výšku sumy určenej ku kompenzácii (rozdiel medzi mesačne sa majúcim byť uhradeným čistým platom a reálne uhradeným platom) na konečnú výšku 7400,61 €, pretože:

- v roku 2009 bol minimálny plat žalovaného 1591 € a po 30% navýšení činil 2068,30 €, z čoho po odrátaní odvodových a daňových povinností malo by žalovanému vyplatených

- v 04/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1152,35 €, rozdiel: 373,58 €
- v 05/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1152,35 €, rozdiel: 373,58 €
- v 06/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1152,35 €, rozdiel: 373,58 €
- v 07/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,93 €, rozdiel: 374,47 €
- v 08/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,46 €, rozdiel: 374,47 €
- v 09/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,46 €, rozdiel: 374,47 €
- v 10/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,46 €, rozdiel: 374,47 €
- v 11/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1146,60 €, rozdiel: 379,33 €
- v 12/2009 plat v sume 1525,93 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,46 €, rozdiel: 374,47 €

v roku 2010 bol minimálny plat žalovaného 1638 € a po 30% navýšení činil 2129,40 €, z čoho po odrátaní odvodových a daňových povinností malo by žalovanému vyplatených

- v 01/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1149,03 €, rozdiel: 424,41 €
- v 02/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,46 €, rozdiel: 421,98 €
- v 03/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,46 €, rozdiel: 421,98 €
- v 04/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1151,46 €, rozdiel: 421,98 €
- v 05/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1178,06 €, rozdiel: 395,38 €
- v 06/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1185,10 €, rozdiel: 388,34 €
- v 07/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1184,61 €, rozdiel: 388,83 €
- v 08/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1185,57 €, rozdiel: 387,87 €
- v 09/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1184,61 €, rozdiel: 388,83 €
- v 10/2010 plat v sume 1573,44 €, v skutočnosti mal zaplatených 1184,85 €, rozdiel: 388,59 €

rozdiel spolu: 7400,61 €

18. Súd vykonal aj vlastné šetrenie a prepočty a skonštatoval, že údaje obsiahnuté v predložennom výpočte sú správne a výhrady voči správnosti výpočtu nemal ani žalobca. Tvrdil iba, že na tento rozdiel v celkovej sume 7400,61 € žalovanému nárok nevznikol.

19. K tvrdeniu žalobcu ohľadom nezákonnosti Uznesenia č. XX/XXXX a protiprávne mu vyplácaného 30% navýšenia platu sa žalovaný vyjadril tak, že v Uznesení prípade sa jednalo iba o preklep, pokiaľ bolo uvedené, že 30 % sa žalovanému priznáva podľa § 5 ods. 2 zákona č. 253/1994, pretože ide o ods. 2 § 4 citovaného zákona čo znamená, že ide o zjavnú nesprávnosť pri písaní samotného paragrafu. V samotnom § 4 ods. 2 sa hovorí, že sa v aktuálnom čase mohol základný plat starostu vyrátaný podľa § 3 citovaného zákona zvýšiť až na dvojnásobok, a teda uznesenie, prijaté obecným zastupiteľstvom, nebolo v rozpore so zákonom.

20. Po tom, ako súd zistil, že pohľadávka žalovaného je započítateľná s pohľadávkou žalobcu, vychádzajúc zo sumy škody, žalobcom uplatnenej vo výške 6156,91 € a nepremlčanej pohľadávky žalovaného v sume 4781,99 €, súd na základe hore uvedených okolností a dôkazov rozhodol rozsudkom zo dňa 24.10.2016 tak, ako je uvedené v bode 3. tohto odôvodnenia.

21. Proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 24.10.2016 podali odvolanie obe procesné strany.

22. Žalobca v odvolaní vytýkal súdu, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď pre účely rozhodnutia stotožnil a nerozlišoval plat starostu, stanovený v § 3 a 4 zákona 253/1994 Z.z. a odmenu stanovenú v § 5 zákona 253/1994 Z.z.. Zatiaľ čo plat patrí starostovi zo zákona a je určený obecným zastupiteľstvom, odmena starostu je nenárokovateľnou zložkou platu a je priznávaná obecným zastupiteľstvom. Odmena a mimoriadna odmena starostu sú fakultatívnymi položkami platu starostu. Odmena sa poskytuje až následne, podľa náročnosti práce a jej výsledkov, nie dopredu. Ak obecné zastupiteľstvo rozhodlo o odmene na 4-ročné volebné obdobie vopred, je takéto rozhodnutie v rozpore s § 5 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z., Z uznesenia obecného zastupiteľstva č. XX/XXXX pod písm. d/ jednoznačne vyplýva, že sa rozhodovalo o odmene a nie o zvýšení platu starostu. Keďže o tejto odmene bolo rozhodnuté vopred, je takéto rozhodnutie nezákonné, lebo je v rozpore s ust. § 5 ods. 1 zák. 253/1994 Z.z. Výklad uskutočnený súdom je v rozpore s listinnými dôkazmi, textom zákona 253/1994 Z.z. a jeho výkladovými a aplikačnými pravidlami, pokiaľ považoval odmenu schválenú zastupiteľstvom podľa § 5 za zvýšenie platu podľa § 4. Žalovaný sa teda domáha svojho nároku titulom nezákonného rozhodnutia, ktorý nárok nie je možné započítať proti žalobou uplatnenému nároku. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

23. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal nesprávny výpočet výšky škody, ktorý vychádza z účtovnej hodnoty motorového vozidla ku dňu dopravnej nehody, čo nie je v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Vytýkal súdu nesprávny záver, že žalovaný nepredložil ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, ktorými by preukázal inú výšku škody na vozidle. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 21.10.2014 uviedol, že je ochotný uhradiť škodu iba v rozsahu nákladov na opravu motorového vozidla, ktoré podľa vyjadrenia autorizovaného servisu predstavujú 3.300 €. Zároveň na pojednávaní 19.5.2015 predložil internetovú správu o trhových cenách rovnakých automobilov ponúkaných na predaj, z ktorej vyplýva, že porovnateľné vozidlá sa predávali v tom čase za 2.300 € až 3.390 €. Žalobca teda požadoval takú výšku škody, za ktorú sa dali zaobstarať porovnateľné vozidlá. Účtovná hodnota vozidla nie je relevantná z hľadiska určenia výšky škody s poukazom na vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Rozhodujúca je reprodukčná obstarávacía cena ako hodnota vozidla, ktorú treba uhradiť pri obstaraní porovnateľného vozidla obvyklým spôsobom na voľnom trhu v rozhodnej dobe vrátane primeraných a obvyklých nákladov na jeho zaobstaranie. Všeobecná hodnota vozidla je hodnota vozidla v danom mieste a čase a pri jej stanovení sú okrem vplyvu opotrebenia zahrnuté aj vplyvy trhu. Správne určenie výšky skutočnej škody je kľúčové pre priznanie nároku žalobcovi a dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu. Súd neodôvodnil správnosť určenia výšky škody žalobcom odkazom na žiadne ustanovenie zákona. Z týchto dôvodov je jeho rozhodnutie aj nepreskúmateľné.

23.1. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu stotožnil sa s výkladom obsahu uznesenia obecného zastupiteľstva v Seni č. XX/XXXX, uskutočneného súdom prvej inštancie, teda, že týmto uznesením sa rozhodovalo o plate a jeho zvýšení na celé funkčné obdobie a nie o odmene starostu. Ak žalobca považoval takéto rozhodnutie za nezákonné, mal ho zákonným spôsobom napadnúť podnetom na podanie protestu prokurátora. Proti uvedenému uzneseniu nebol podaný zo strany prokurátora protest a ani nebola podaná žaloba na správnom súde a ani obecné zastupiteľstvo neprijalo iné uznesenie týkajúce sa platu starostu, preto toto uznesenie je platné a záväzné po celú dobu jeho účinnosti. Následne zopakoval argumentáciu zo svojho odvolania ohľadne ustálenia výšky spôsobenej škody na motorovom vozidle žalobcu. Predložil potvrdenie autobazáru Aviso, s.r.o. zo dňa 27.6.2017, v zmysle ktorého všeobecná hodnota vozidla R. K. X,X XXVXXKV, rok výroby 2003 predstavovala v roku 2011 hodnotu v rozpätí 2.500 € až 3.000 €. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok tak, že súd zamietne žalobu a prizná mu náhradu trov celého konania.

24. Na základe podaného odvolania oboma stranami sporu Krajský súd v Košiciach vec prejednal a uznesením 6Co/246/2017 zo dňa 16.3.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 24.10.2016 zrušil a vrátil na nové rozhodnutie v podstate z jediného dôvodu, uvedené nižšie.

25. Prednostne však súd poukazuje na znenie bodu 54. zrušujúceho uznesenia, v ktorom uviedol, že odvolací sa stotožňuje so všetkými závermi, vzťahujúcimi sa k posúdeniu kompenzačnej námietky žalovaného, teda, že uznesením obecného zastupiteľstva č. XX/XXXX bolo rozhodnuté o zvýšení platu žalovaného ako starostu v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona 253/1994 Z.z. a nie o odmene z dôvodov, ako ich veľmi podrobne a správne uviedol súd prvej inštancie, že toto uznesenie nebolo zrušené či už na

základe protestu prokurátora alebo na základe žaloby v správnom súdnictve, že sa jedná o započítateľnú pohľadávku vzhľadom na to, že nepodlieha režimu Zákonníka práce, že listina zo dňa 30.4.2009 - žiadosť o úpravu platu k 1.4.2009 neobsahuje vzdanie sa práva a nebola medzi stranami uzavretá ani osobitná dohoda o vzdaní sa časti platu, že započítacia námietka bola doručená dňa 26.10.2012, ako aj so záverom o premlčaní časti nároku uplatneného kompenzačnou námietkou.

25.1. Poukázal ale na to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak dospel k záveru o preukázaní splnenia všetkých zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu na motorovom vozidle žalobcu v zmysle ust. § 420 ods. 1 Obč. zák., keďže v tomto štádiu konania nie je preukázaná výška škody na motorovom vozidle spôsobom zodpovedajúcim ustálenej súdnej praxi. Poukázal tiež na to, že žalobca teda musí preukázať nielen 1/ protiprávne konanie žalovaného, v príčinnej súvislosti s ktorým mu vznikla škoda, ale jeho povinnosťou je preukázať 2/ aj výšku spôsobenej škody a túto dôkaznú povinnosť nie je možné prenášať na žalovaného.

25.2. Akcentoval, že spôsob, akým súd ustálil výšku škody, by prichádzal do úvahy v prípade, že spôsob výpočtu škody žalobcom by zodpovedal spôsobu jej určenia, ako je ustálený súdnou praxou a napriek tomu by žalovaný túto výšku namietal a nepredložil by dôkazy o inej výške škody alebo ak by žalobcom určená výška škody nebola žalovaným rozporovaná. V prejednávanej veci však spôsob určenia výšky škody na havarovanom motorovom vozidle žalobcu je v rozpore s ustálenou súdnou praxou a vyhláškou 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku a vzhľadom na námietky žalovaného k tomuto spôsobu určenia výšky škody, nemožno z nej vychádzať.

25.3. Zdôraznil tiež, že nemožno prenášať dôkazné bremeno ohľadne určenia výšky škody na žalovaného a požadovať tak na ňom, aby napravil pochybenia žalobcu zabezpečením vlastného dôkazu, napr. aby namiesto žalobcu predložil znalecký posudok na určenie časovej ceny motorového vozidla v čase pred nehodou a na určenie výšky škody na motorovom vozidle po dopravnej nehode. Splnenie takejto povinnosti od neho nie je možné žiadať ani vzhľadom na skutočnosť, že nemá k dispozícii podklady, ktoré by boli potrebné na vypracovanie tohto znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia. Až po ustálení výšky škody vyššie popísaným spôsobom bude sa môcť súd zaoberať (ne)dôvodnosťou kompenzačnej námietky žalovaného.

25.4. Krajský súd v bodoch 35. - 46 analyzoval výpočet výšky skutočnej škody 1/ v prípade, ak vec je opraviteľná a a vtedy škodu tvoria náklady vykonanej opravy, ak bola vykonaná účelne a viedla iba k odstráneniu následkov škodovej udalosti, alebo ak 2/ je vec neopraviteľná, škodu predstavuje rozdiel medzi všeobecnou hodnotou veci pred jej poškodením a hodnotou použiteľných zvyškov vozidla. Vzhľadom na to, že výška škody nebola ustálená zhodnými tvrdeniami strán, súd nemal vychádzať z výšky škody, uvažujúcej jej účtovnú hodnotu.

26. Uložil procesnému súdu ustáliť popísaným spôsobom výšku škody, a následne sa zaoberať (ne)dôvodnosťou kompenzačnej námietky žalovaného.

27. Procesný súd doručil zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu obom stranám sporu a vyzval žalobcu, aby v intenciách tohto uznesenia označil alebo predložil dôkazy o výške škody.

27.1. Dňa 11.7.2018 žalobca súdu súkromný znalecký posudok T.. M. Z. č. XX/XXXX (č.l. 206 - 216), zo záverov ktorého vyplynulo, že všeobecná hodnota vozidla ku dňu 15.11.2009 bola 5 054 € vrátane DPH.

28. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.7.2018 k tomuto posudku uviedol, že pokiaľ hodnota vozidla bola 5 054 € s DPH a hodnota havarovaného vozidla v zmysle posudku tohto istého znalca zo dňa 15.8.2011 bola 415 €, tak rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla pred haváriou a po havárii tak činí 4 639 €. Poukázal na bod 54 zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu preto za situácie, že sa plne stotožnil so všetkou argumentáciou súdu prvej inštancie vychádza záporná hodnota -142,99 €, preto navrhol žalobu zamietnuť.

29. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 30.8.2018 k stanovisku žalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s jeho tvrdeniami, pretože (súd uvádza stručne)

- dané vozidlo zakúpil za cenu 8 929,16 € práve žalovaný v postavení starostu obce
- že škodu dňa 15.11.2009 priamo zaviniel on porušením právnych povinností na úseku dopravy,
- že on sa podujal zabezpečiť opravu či inak kompenzovať vzniknutú škodu

- že súd prvej inštancie správne v súlade s ust. 136 CSP vychádzal pri určovaní výšky škody aj z obstarávacej ceny vozila s prihliadnutím na dobu jeho užívania
- poukázal na to, že ani súd druhého stupňa nevyhlásil výhodiskovú cenu vo výške jeho obstarávacej ceny no vlastnou úvahou k tomu dodal, že to tak môže byť iba v prípade, ak bolo vozidlo obstarané bezprostredne pred jeho poškodením, no „bezprostrednosť“ nemá v našom právnom poriadku legálnu definíciu a preto je treba vykladať ju v kontexte s konkrétnymi okolnosťami veci

29.1. V prípade, ak by súd zmenil svoj pôvodný postoj a postup, žalobca, trvajúc na všetkých svojich tvrdeniach a obsahu písomných podaní navrhol, aby na základe znaleckého posudku (T. M. Z. č. XX/XXXX) po odpočítaní hodnoty havarovaného vozidla 415 € súd žalobcovi priznal 4 639 € spolu so zákonným úrokom z omeškania od 27.10.2012 až do zaplatenia a náhradu trov konania.

30. Na pojednávaní dňa 25.9.2018 ešte prezentoval, že žalovaný sa v tomto konaní domáha formou započítacej námietky „vyplatenia“ nezákonne kráteného platu v období keď bol starosta obce. Ide o započítaciu námietku z 26.10.2012, v ktorej uviedol, že mu bol nezákonne krátený plat starostu, avšak v tomto smere poukázal na to, že to bol on sám, ktorý v pozícii štatutárneho zástupcu prispel k vzniku tejto situácie, ale v podstate aj k vzniku celého tohto sporu svojimi vlastnými zavinenými konaniami. Akcentoval, že ak žalovaný tvrdí, že došlo k nezákonnému kráteniu základného platu, dopustil sa toho práve žalovaný a paradoxne sa formou započítacej námietky domáha vo forme obrany s nárokom žalobcu v tomto spore. Mal za to, že teda ak tento nezákonný stav nevyplatenia jeho platu spôsobil on sám vedome a úmyselne, nemôže získať žiadnu procesnú a hmotno-právnu výhodu. Právo sa má poskytovať tomu, kto jednal v dobrej viere. Bol to žalovaný, ktorý ako štatutárny orgán spôsobil jednak krátenie svojho platu a teda mu nemá byť poskytnutá právna ochrana v tomto smere a súd by započítacej námietke žalovaného nemal vyhovieť. V opačnom prípade by sa súd dopustil chybného postupu, t.j. postupu, ktorý by bol v rozpore so zásadou, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania.

30.1. S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby súd I. inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4 639,- € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 27.10.2012 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100% a zamietol protinávrh, t.j. kompenzačnú námietku žalovaného.

31. Žalovaný v celom rozsahu zotrval na všetkých doposiaľ produkovaných stanoviskách a názoroch a na ich základe vzhľadom na výsledok uvedený v znaleckom posudku navrhol žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že žalovaný nemôže byť zaviazaný dvakrát na to isté plnenie a keďže pohľadávka žalovaného prevyšuje pohľadávku žalobcu, žaloba nie je dôvodná.

32. Keďže okrem dôkazov, ktoré strany produkovali počas sporu, žiadna zo strán nepožadovala doplniť o žiadne iné dôkazy, súd dokazovanie uzavrel.

33. Skutočnosť, že došlo dňa 15.11.2009 ku škodovej udalosti, a že ju spôsobil žalovaný, vzišla zo zhodných tvrdení strán ako nesporná. V súlade so zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu bolo v tomto spore potrebné už iba ustáliť, aká výška škody na motorovom vozidle žalobcu skutočne vznikla.

34. V tejto súdnej veci konečné rozhodnutie záviselo práve od určenia výšky škody a to v zmysle úvah odvolacieho súdu, pre ktoré bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie. S poukazom na to, že dokazovanie sa vykonáva iba a to zásadne iba na návrh procesnej strany, pričom v tomto spore dôkazné bremeno na preukázanie výšky škody má žalobca, bol vyzvaný na to, aby takýto dôkaz súd predložil. K tomu, ako súd uvádza v bode 27. tohto odôvodnenia, žalobca dňa 11.7.2018 predložil znalecký posudok T. M. Z. zo záverov ktorého vyplynulo, že všeobecná hodnota vozidla ku dňu 15.11.2009 bola 5 054 € vrátane DPH.

35. Uvedenú okolnosť ani jedna strana v spore nenamietla a keďže nenamietla ani sumu 415 €, ktorá predstavovala „hodnotu“ vozidla t.j. použiteľných zvyškov po nehode dňa 15.11.2009; a v podstate zhodnými tvrdeniami strán bola výška škody na vozidle ku dňu 15.11.2009 ustálená sumou 4.639,- € (5.054 - 415).

36. Vzhľadom na to, že vo vzťahu k nároku žalovaného odvolací súd nevytkol súdu prvej inštancie vôbec nič, súd aj pri opätovnom rozhodovaní vychádzal zo skutočností a dôkazov, uvedených v bodoch 8.1. a

nasl. tohto odôvodnenia, na ktorých podľa názoru súdu jednak nebolo treba nič meniť a jednak žiadny iný dôkaz v tomto smere nenavrhol žiadna zo strán t.j. dôkazná situácia sa v tejto časti ku dňu nového rozhodnutia nezmenila.

37. Súd preto komplexne vykonané dokazovanie vyhodnotil znova a na jeho základe uzatvára:

38. Ako súd aj v prvom rozsudku konštatoval, ako prvým sa bolo potrebné zaoberať spornou otázkou medzi stranami, spočívajúcou v rôznom výklade a aplikácii uznesenia obecného zastupiteľstva č. XX z roku 2006. Vo vzťahu k 30%, uvedeným v bode b/ daného uznesenia sa uvádza, že obecné zastupiteľstvo priznáva „odmenu“ podľa ods. 2 §5 cit. zákona (t.j. zákona č 253/94 Z.z.) vo výške 30% minimálneho platu t.j. 11.430 Sk mesačne od 1.1.2007.

39. Hoci uznesenie OZ č. XX z roku 2006 neuvádza žiaden dátum (deň prijatia popr. písomného vyhotovenia), je treba poznamenať, že tento zákon od r. 2002 až do prijatia jeho novely zákonom č. 460/2008 nebol nijako menený a preto súd vychádza z právnej úpravy, platnej k 1.1.2007.

40. Podľa § 3 ods. (1) zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest: Starostovi patrí plat, ktorý je súčinom priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslenej na základe údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok a násobku podľa § 4 ods. 1. Plat sa zaokrúhľuje na celé stovky korún nahor.

Ods. 2) Plat podľa odseku 1 patrí starostovi odo dňa zloženia predpísaného sľubu.

41. Podľa § 4 ods. (1) Starostovia sa na účely § 3 ods. 1 zaraďujú do deviatich platových skupín podľa počtu obyvateľov obce alebo mesta a násobky sa im ustanovujú takto:

1.	do	500	obyvateľov	1,65-násobok,	
2.	od	501	do 1 000	obyvateľov	1,83-násobok,
3.	od	1001	do 3 000	obyvateľov	2,20-násobok,
4.	od	3001	do 5 000	obyvateľov	2,41-násobok,
5.	od	5001	do 10 000	obyvateľov	2,60-násobok,
6.	od	10001	do 20 000	obyvateľov	2,81-násobok,
7.	od	20001	do 50 000	obyvateľov	3,21-násobok,
8.	od	50001	do 100 000	obyvateľov	3,54-násobok,
9.		nad	100 000	obyvateľov	3,98-násobok.

Ods. (2): Plat starostu nemôže byť nižší, ako je ustanovené v § 3. Obecné zastupiteľstvo môže tento plat rozhodnutím zvýšiť až na dvojnásobok.

42. Podľa § 5 ods. (1) cit. zákona: Starostovi možno poskytovať odmeny s prihliadnutím na náročnosť a kvalitu výkonu funkcie až do 50% súčtu platov za obdobie, za ktoré sa odmena poskytuje, a mimoriadne odmeny za činnosť vykonávanú v súvislosti so živelnými pohromami a inými mimoriadnymi udalosťami, pri ktorých dochádza k ohrozeniu života, zdravia alebo majetku, a pri odstraňovaní ich následkov. O poskytnutí odmien rozhoduje obecné zastupiteľstvo.

43. Zo znenia odseku 2 v § 4 je zrejmé, že o zvýšení platu starostu až na dvojnásobok (čiže o 100%) rozhoduje obecné zastupiteľstvo. Bez potreby hlbšej analýzy je nad všetky pochybnosti zrejmé, že plat je odplatom za výkon funkcie starostu a je vyplácaná mesačne. O rozsah, aký obecné zastupiteľstvo schváli, sa mesačný plat starostu navyšuje a stáva sa jeho nárokom. Napriek skutočnosti, že v uznesení č. XX bola použitá nesprávna terminológia „odmeny“ a za uvedeným ods. 2 je napísaný § 4, tak za predpokladu, aký text je v danom uznesení uvedený a síce, že sa žalovanému v T: volebné obdobie 2006 - 2010 má vyplácať aj 30% jeho minimálneho platu mesačne počnúc 1.1.2007 znamená iba jediné a síce, že sa jednalo o zvýšenie platu podľa § 4 ods. 2 cit. zákona.

44. Použitie ust. § 5 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z., ktorým žalobca argumentoval, a priznanie akejkoľvek „odmeny“ v čase prijatia uznesenia obecného zastupiteľstva v podstate ani neprichádzalo do úvahy, keďže bolo prijaté na samom začiatku funkčného obdobia žalovaného t.j. v čase, keď nevykonával žiadnu takú činnosť, za ktorú by mu prípadne mohla nejaká odmena byť schválená, takáto odmena,

ako správne tvrdil, nie je nárokovateľná nehovoriac o tom, že priznanie odmeny podľa § 5 ods. 1 by prichádzalo do úvahy až po vzniku situácie v ňom upravenej.

45. V uznesení č. XX, aj keď použil pojem „odmena“, sa však hovorí o zvýšení platu žalovaného na 1/ funkčné obdobie 2006/2010 t.j. na obdobie dopredu a 2/ vyplácané mesačne a teda iný záver, že sa jednalo o zvýšenie platu podľa § 4 ods. 2, neprichádza do úvahy. Na rozdiel od súčasnej právnej úpravy (vykonanej zákonom č. 154/2011 účinné od 1.6.2011), kedy obecné zastupiteľstvo plat starostu raz ročne prerokúva, v čase prijatia uznesenia č. 42 takáto úprava neexistovala a teda v tomto prípade zvýšenie platu starostu obecné zastupiteľstvo schválilo na celé volebné obdobie 2006 - 2010.

46. Tomuto záveru zodpovedá aj faktické konanie žalobcu, keď až do marca 2009 žalovanému plat, navýšený o 30% aj reálne vyplácal. Pokiaľ však žalobca tvrdil, že na takto vyplácané navýšenie platu žalovaný nikdy nemal nárok, potom ako veľmi zvláštne súdu pripadá to, že na základe opätovnej žiadosti žalovaného po skončení volieb v novembri 2010, mu počnúc mesiacom november 2010 toto navýšenie žalobca vyplácal znova.

47. Súd ďalej dodáva, že ak sa žalobca počas konania bránil tým, že vyplácanie 30% navýšenia platu bolo protiprávne preto, lebo uznesenie obecného zastupiteľstva č. XX/XXXX považoval za protiprávne, tak aj v tomto smere je zvláštne, že hoci o tom žalobca vedel, tak odo dňa prijatia uznesenia č. XX nebol podaný podnet prokurátorovi na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti tohto uznesenia podľa ust. § 250zf O.s.p. účinného do 30.6.2016. Účelom konania v týchto veciach bolo preskúmanie zákonnosti uznesení obecných zastupiteľstiev, miestnych zastupiteľstiev, mestských zastupiteľstiev alebo uznesení zastupiteľstva vyššieho územného celku, resp. zákonnosti všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy zastupiteľstiev orgánov územnej samosprávy. Takéto konanie sa začínalo na návrh a na jeho podanie bol aktívne legitimovaný iba prokurátor a aj to až za predpokladu, že nebolo vyhovené jeho protestu podľa ust. § 22 a nasl. zákona o prokuratúre. Prokurátor je v zmysle zákona o prokuratúre povinný vykonávať dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, a to preskúmaním zákonnosti o.i. uznesení vydaných na zabezpečenie plnenia úloh v oblasti verejnej správy.

48. Pokiaľ teda uznesenie č. XX/XXXX nikto nenapadol podnetom na podanie protestu prokurátora popr. nebola podaná žaloba v správnom súde a ani obecné zastupiteľstvo žalobcu do dňa zániku mandátu žalovaného neprijal ohľadom riešenej veci odlišné rozhodnutie tak platí, že toto uznesenie bolo platné a záväzné po celú dobu jeho účinnosti.

49. Žalobca ďalej argumentoval aj tým, že po tom, ako bol žalovaný upozornený na údajnú protiprávnosť/neplatnosť uznesenia č. XX, tak žalovaný sám, žiadosťou o úpravu platu k 1.4.2009 žiadal priznať iba minimálny plat podľa §4 ods. 1 zákona 253/1994 Z.z. tvrdiac, že sa mu už nič iné vyplácať nemá. Ako už súd túto listinu oboznámil vyššie, v žiadosti žalovaného zo dňa 30.4.2009 (čl. 75) o úpravu platu od 1.4.2009 sa žiadna takáto požiadavka žalovaného na nevyplácanie iných súčastí platu síce neuvádza, ale nie je v nej ani zmienka o tom, že sa jej vzdáva.

50. Súd z dôvodu, že by túto listinu mohol niekto posudzovať aj z pohľadu, že sa žalovaný 30%, schválených mu uznesením č. XX vzdal, venoval pozornosť aj tejto okolnosti.

51. Právny vzťah starostu, čo sa jeho platu týka, sa neriadi Zákoníkom práce, ako na to správne poukázala starostka žalobcu už v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 20.2.2014. Keďže túto otázku neupravuje ani zákon 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a ani zákon č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, je treba použiť všeobecný predpis, v tomto prípade Občiansky zákonník. Zo vzájomného postavenia strán je zrejmé, že vo vzťahu k nároku na plat má žalovaný postavenie veriteľa a žalobca postavenie dlžníka.

52. Podľa § 574 ods.(1) Veriteľ sa môže s dlžníkom dohodnúť, že sa vzdáva svojho práva alebo že dlh odpúšťa; táto dohoda sa musí uzavrieť písomne.

Ods. (2) Dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná.

53. Z citácie uvedenej úpravy je zrejmé, že na to, aby došlo k účinnému vzdaniu sa práva, je potrebný dvojstranný právny úkon a musí byť uzavretý písomne. Navyše, vzdať sa možno iba existujúceho práva t.j. existujúceho nároku. Ak sa podľa tvrdenia žalobcu žalovaný v listine zo dňa 30.4.2009 „vzdal“ (hoci nevzdal) 30%-ného navýšenia platu za neurčité obdobie od 1.4.2009, tak aj v prípade existencie písomnej dohody by nebola takáto dohoda bola platná. Keďže žiadna dohoda uzavretá nebola a jednostranný právny úkon nemá právne účinky, je zrejmé, že nárok žalovaného na 30%né navýšenie platu nezanikol. Ak obecné zastupiteľstvo rozhodlo o platovom navýšení, tak jedine obecné zastupiteľstvo mohlo, v rozsahu zákonom mu zverených kompetencií, rozhodnúť o jeho zmene či dokonca odňatí. V konaní strany netvrdili a nebolo preukázané, že by týmto spôsobom obecné zastupiteľstvo o plate žalovaného rozhodlo do doby zániku jeho funkcie starostu.

54. Výpočet sumy za obdobie neuhradeného platového navýšenia za obdobie od 04/2009 do 31.10.2010 bol správny a celkovú sumu 7400,61 € činili dielčie sumy, ktoré boli splatné vo výplatnom termíne. Nespornou medzi stranami bola okolnosť, že platy a mzdy boli jednotne pre každého splatné do 10. dňa v mesiaci. Každá mesačne vyplácaná suma tvorí pritom samostatný nárok.

55. Ako ďalšou okolnosťou, ktorou sa bolo treba zaoberať bola otázka, či pohľadávka žalovaného je započítateľnou pohľadávkou s pohľadávku žalobcu.

56. Podľa § 2 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest:

(1) Funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Výkon tejto funkcie je nezlučiteľný s funkciami podľa osobitného predpisu 2) a s výkonom práce zamestnanca obce.

(2) Starostovi počas výkonu funkcie patrí dovolenka na zotavenie; na jej účely sa primerane použije osobitný predpis. Náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku možno starostovi poskytnúť, len ak nemohol vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roku a ak o tom rozhodlo obecné zastupiteľstvo.

(3) Starosta sa počas výkonu funkcie na účely zdravotného poistenia, 4) nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia, 5) podpory v nezamestnanosti a platenia príspevku na poistenie v nezamestnanosti 6) posudzuje ako zamestnanec v pracovnom pomere.

(4) Obec vo vzťahu k starostovi na účely uvedené v odseku 3 vystupuje ako zamestnávateľ.

56. Z citácie uvedeného ustanovenia vyplýva, že na starostu obce sa Zákonník práce použije subsidiárne iba tam, kde to zákon č. 253/1994 Z.z. výslovne upravuje. Zákonník práce zánik pohľadávky započítaním neupravuje a ani ho neumožňuje z čoho plynie, že na uplatnený nárok žalovaného ho nemožno aplikovať. Ani zákon č. 253/1994 Z.z. ale neupravuje otázku záväzkových vzťahov a spôsob ich zániku a preto aj na tento prípad je treba použiť Občiansky zákonník.

58. Podľa § 580 Obč. zákonníka: Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

59. Podľa § 581 Obč. zákonníka: (2) Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

60. Za daného stavu preto, pokiaľ je použitie Zákonníka práce vylúčené, započítanie pohľadávky žalovaného je právne možné.

61. Podľa § 420 ods. (1) OZ: Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

62. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V tomto odseku je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická osoba, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovo-právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe

škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia.

63. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané a žalovaný uznal, že motorové vozidlo R. K., patriace žalobcovi, dňa 15.11.2009 riadil on osobne. Ako nesporná bola zistená aj skutočnosť, že dopravnú nehodu zavinil žalovaný keď vypovedal, že o 00,20 hod. ráno zo soboty na nedeľu na svetelnej križovatke M. - Š. ulica v Košiciach premával - riadil predmetné vozidlo a keď z M. F. vchádzal do križovatky s úmyslom po odbočení doľava pokračovať po Štúrovej, v smere od OC Dargov po Š. nedal prednosť linkovému autobusu, prichádzajúcemu z jeho ľavej strany.

63.1. Je teda celkom evidentné, že k zrážke vozidla, riadeného žalovaným, s linkovým autobusom došlo porušením právnej povinnosti žalovaného, keď porušil dopravné predpisy, a v tejto príčinnej súvislosti došlo k poškodeniu vozidla. Vychádzajúc z týchto skutočností preto ohľadom splnenia povinnosti (viď bod 25.1.- bod 1/ tohto odôvodnenia) preukázať protiprávne konanie žalovaného a príčinnú súvislosť s ktorým vznikla škoda, súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán a ohľadom toho preto už ďalšie dokazovanie nebolo potrebné vykonávať.

64. Čo sa stanovovania výšky škody týka, po zrušení prvého rozsudku súdu žalobca výšku škody špecifikoval doručením znaleckého posudku, v ktorom bola výška škody určená znalcom v sume 4 639 €, a zodpovedá rozdielu medzi všeobecnou hodnotou vozidla pred jeho poškodením v sume 5054 € a jeho hodnotou po škodovej udalosti v sume 415 €, ktorú strany nerozporovali.

65. Ohľadom nároku žalovaného titulom nevyplateného platu v sume 7400,61 € súd skonštatuje, že:

- uznesením obecného zastupiteľstva č. XX/XXXX bolo schválené 30% zvýšenie platu žalovaného ako starostu, prijaté na volebné obdobie 2006 - 2010 a nie odmeny v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z.
- že toto uznesenie nebolo zákonným spôsobom zrušené popr. samotným obecným zastupiteľstvom zmenené a preto bolo platné po celú dobu volebného obdobia 2006-2010
- jedná sa o započítateľnú pohľadávku vzhľadom na to, že nepodlieha režimu Zákonníka práce
- listina zo dňa 30.4.2009 - žiadosť o úpravu platu k 1.4.2009 neobsahuje vzdanie sa práva a nebola medzi stranami uzavretá ani osobitná dohoda na splatný plat alebo jeho časť
- do výšky žalovanej sumy žalovaný dňa 26.10.2012 doručil započítaciu námietku

66. Podľa § 100 ods. (1) OZ: Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

67. Podľa § 101 Obč. zákonníka: Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

68. V čase rozhodnutia súdu teda nebolo sporné, že došlo k vzniku škody a aká je jej výška a preukázané bolo aj to, že nárok na 30% navýšenie platu žalovaného uznesením obecného zastupiteľstva č. 42/2006 ani v období 04/2009 - 10/2010 nezanikol.

69. Keďže ale nárok na plat za každý mesiac je samostatným nárokom, samostatne, dňom nasledujúcim po jeho splatnosti, začína tiež plynúť premlčacia doba. Žalobca ohľadom platu žalovaného, splatného v mesiacoch 04/2009 - 26.10.2009 t.j. za dobu prevyšujúcu tri roky pred podaním kompenzačnej námietky dňa 26.10.2012, vzniesol na pojednávaní dňa 7.12.2015 námietku premlčania.

69.1. Ak bola mzda zamestnancov úradu a aj plat žalovaného splatný 10. dňa v mesiaci, dlh žalobcu voči žalovanému na plate za mesiace apríl až október 2009 sú premlčané a ako také ich podľa § 581 ods. 2 OZ započítať ani nemožno.

70. Sumy nedoplatku na plate žalovaného za mesiace november 2009 až október 2010 premlčané nie sú a ich celková suma činí 4781,99 €; a v tomto rozsahu sa s pohľadávkou žalobcu 4 639 € kryjú. Keďže dňa 26.10.2012 pohľadávka žalobcu zanikla a rozdielu, o ktorý pohľadávka žalovaného pohľadávku žalobcu prevyšuje (142,99 €) sa žalovaný nedomáhal, súdu nezostávalo nič iné, než žalobu zamietnuť.

71. Súd opakovane poukazuje tiež na to, že vznesenie započítacej t.j. hmotnoprávnej námietky má dosah na vyriešenie predmetu sporu a aj jeho výsledok (započítaním vzájomnej pohľadávky nárok zaniká), pričom v súdnom konaní nie je možné procesne vylúčiť takýto návrh na samostatné konanie tak, ako to navrhoval žalobca, ale posúdiť oba uplatnené nároky súčasne, a preto vylúčenie kompenzačnej námietky žalovaného na samostatné konanie procesne neprichádza do úvahy.

72. Žalobca o.i. uviedol, že to bol sám žalovaný, ktorý vlastným zavineným konaním v pozícii štatutárneho zástupcu prispel k vzniku tejto situácie a aj k vzniku celého tohto sporu vedome a úmyselne, a preto nemôže získať žiadnu procesnú a hmotno-právnu výhodu a nemá mu byť poskytnutá právna ochrana a súd by započítacej námietke žalovaného nemal vyhovieť, pretože by sa dopustil chybného postupu.

73. V prvom rade súd poukazuje na to, že ako vyplynulo aj z výpovede starostky v úvodnom štádiu tohto sporu: „...základný plat starostu sa priebežne upravoval každý rok, pričom ona upozorňovala na to, že „odmena“, o ktorej obecne zastupiteľstvo rozhodlo takým spôsobom, ako je to uvedené v uznesení č. 42/2006, je neurčité a zmätočné. Na základe jej upozornenia žalovaný v pozícii starostu sám rozhodol, že odmena pod písmenom b/ v uznesení č. 42/2006 sa mu vyplácať nebude. Z uvedeného plynie, že pokiaľ žalovaný (zrejme) neznalý uvedenej problematiky „prispôbil“ vyplácanie svojej mzdy v zmysle uvedeného upozornenia, nešlo o jeho svojvôľu či nejaký úmysel - veď ukracoval sám seba, pričom, a na to súd poukazuje - napriek tomu, že sa uznesenie č. 42/2006 javilo ako neurčité či zmätočné, nikto neurobil nič na zjednanie nápravy tak, ako súd uvádza v bode 46., a nikto nepodal podnet prokurátorovi na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti tohto uznesenia, ani neinicioval jeho prípadnú zmenu na úrovni obecného zastupiteľstva. Z uvedeného plynie, že to bola obec, ktorá ponechala tento stav nezmenený a to až do uplynutia funkčného obdobia žalovaného v decembri 2010, na ktorom žalovaný ako osoba nemohol nič zmeniť.

73.1. Z uvedeného dôvodu súd tvrdenia žalobcu vyhodnotil ako účelovú obranu.

74. Podľa §255 ods. (1) CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ods. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

75. V tomto spore mal plný úspech žalovaný a to aj v rámci odvolacieho konania keďže bolo preukázané, že rozsudok súdu prvej inštancie z 24.10.2016 bol zrušený na základe ním namietaného nesprávneho posúdenia výšky škody, s ktorou sa mal nárok žalovaného započítať. Z uvedeného dôvodu preto súd žalovanému priznal právo na plnú náhradu nielen trov prvoinštančného ale aj odvolacieho konania, o výške ktorých bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).

Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.